

భరణి వారి

బాటసారి

డైరెక్టర్,
రామకృష్ణ

G.H.K. AD

కథా సంగ్రహం

సురేంద్రనాథ్ - కలవారి బిడ్డ. తల్లిలేని పిల్లవాడిని, పిల్లా జలా లేని సవతితల్లి అబ్బురంగా పెంచింది. సురేన్ యం. ఏ ఫస్ట్ క్లాసులో పరీక్ష అయినాడు. విదేశాలకు వెళ్ళి, పై చదువులు చదువుతానంటే, సవతితల్లి వల్లకాదన్నది. సురేన్, నిరాశతో ఇల్లు విడిచి మద్రాసు చేరుకున్నాడు. అప్పారావుగారనే శ్రీమంతుని ఆశ్రయం సంపాదించాడు.

అప్పారావుగారి ఇంటిలో ఆయన పెద్దమ్మాయి మాధవిదే పెత్తనమంతా. పసితనంలోనే భర్తను కోల్పోయిన అభాగిని ఆమె. అప్పారావుగారు, సురేంద్రుణ్ణి తన ఇంట్లోనే ఉండి తన చిన్నకూతురు ప్రమీలకు చదువు చెప్పమని నియోగించారు.

సురేన్ పఠభ్యాసం మనిషిని, వేళకు అన్నంకూడా సరిగా తినడనీ నౌకర్ల ద్వారా తెలుసుకొని, సురేన్ కు కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలు మాధవి అమర్చిపెట్టేది.

ఒకరోజు తన స్నేహితురాలు మనోరమకు జాబు వ్రాస్తూ, ప్రమీల మాష్టారు, ఒక వింతమనిషిని వ్రాసింది. మనోరమ తన జవాబులో, మాధవి మనస్సు ఆ వింతమనిషిపైన పడ్డట్టు సందేహం వెలిబుచ్చింది. కాని మాధవి, ఆమెను వట్టి పిచ్చిపిల్లక్రిందనే కట్టి వేసింది. ఈలోగా, తన మేనత్త ఆరోగ్యం సరిగా లేదని తెలిసి, బెంగుళూరు వెళ్ళిపోయింది మాధవి.

మాధవి మద్రాసు విడిచిన మరునాటినుంచీ, సురేన్ కు వేళకు అన్నమూ నీళ్ళూ కూడా రావడం కష్టమైంది. మాష్టరుగారి పరిస్థితి

చూచి ప్రమీల నొచ్చుకొని, అక్కకు జాబు వ్రాసింది. ప్రమీల ఉత్తరం అందిన వెంటనే, మాధవి మద్రాసుకు బయలుదేరింది.

మాధవి వచ్చిందన్న వార్త వినగానే సురేంద్రుని హృదయం పొంగిపోయింది. ఆమెను చూడాలని, ప్రమీలను తోడుతీసుకొని మాధవి గదిలోకి వెళ్ళాడు. మాధవి నిశ్చేష్టురాలయింది. వెంటనే సురేన్ను తీసుకువెళ్ళమని ప్రమీలను శాసించింది. నౌకర్ల గుసగుసలు విన్న మాధవి మనస్సులో గొప్ప తుపాను రేగింది.

చదువులో ప్రమీల అశ్రద్ధ కారణంగా, మాధవి సురేంద్రుని మందలించింది. ఆమె పంపించిన కళ్ళజోడు అక్కడే విడిచి ఆ రాత్రే ఇల్లువదిలి వెళ్ళాడు. సురేంద్రుడు బండిక్రింద పడ్డాడు. హాస్పిటల్లో అతని పలువరింతలవల్ల వివరాలు తెలుసుకొని, సురేంద్రుని తండ్రికి, అప్పారావుగారికి డాక్టర్లు అతని పరిస్థితి తెలియజేశారు. సురేంద్రుణ్ణి ఆస్పత్రిలోనుంచి విడుదలచేసిన తర్వాత, తండ్రి కొడుకులు అప్పారావుగా రింటికి వచ్చారు.

సురేన్ స్వగ్రామంచేరుకున్నాడు. కానీ, మాధవి ప్రతిక్షణమూ అతని హృదయంలో మసలుతూనే వుంది. అంతలో అతని తాతగారు మరణించారన్న వార్త వచ్చి, వారి కుటుంబమంతా తాతగారింటికి వెళ్ళారు. తాతగారి జమీందారీకి సురేంద్రుడే వారసుడు. తల్లిదండ్రులు అతనికి బలవంతంగా వివాహం చేశారు.

శివచంద్రునికి పెళ్ళి అయిన తర్వాత, పెత్తనం కోడలికి అప్పగించి, మాధవి అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయింది. అంతవరకూ తన ఆస్తికి కౌలుదారుగావున్న పుల్లయ్య, 'ఆ భూమిని అపహరించాలని ప్రయత్నించాడు. ఆ భూమి సురేంద్రుని జమీన్లోనిదే. పుల్లయ్య, మేనేజరు కుట్రచేసి ఆమె యింటినికూడా వేలానికి తెచ్చారు.

తదుపరి కథ వెండి తెరపై చూడండి !

పాటలు

మ నో ర మ :

పాట నెం. 1

కనులకు దోచీ చేతికందనీ ఎండమావులున్నయ్
సోయగముండీ సుఖము నోచనీ బ్రతుకులున్నవీ కొన్ని
భూమి జనించీ అకలి కొదగని ఫలములున్నవీ కొన్ని
మనసుననిండీ పలుకగరానీ తలపులున్నవీ కొన్ని
సృష్టి చేసినది దేవుడైన మరి నాశము నేల సృజించే
పలుకు నొసగినది దేవుడైన మరి మూగల నేల సృజించే
కనుల నొసగినది దేవుడైన మరి అంధుల నేల సృజించే
వెలుగు నిచ్చినది దేవుడైన మరి చీకటి నేల సృజించే

॥కను॥

మా ధ వి :

వేదశాస్త్రములు చదివినవారే ఎరుగరు సృష్టివిలాసం
అల్పబుద్ధితో జ్ఞానదాతనే సలుపకు పరిహాసం
బ్రతుకంతా పలు ప్రశ్నలమయమై బ్రతుకును జనసముదాయం
బదులుకోసమై వెదకుట మానీ బ్రతుకుటయే న్యాయం

మా ధ వి :

పాట నెం. 2

లోక మెరుగనీ బాలా, దీనీ పోకడ చిత్రము చాలా ॥లోక॥
కనులను మూసీ మనసును దెరచీ కనుమా నిజమూ బేలా ॥లోక॥
ఎందును కాననీ అందము కనినా డెందము చిందిడుగా - నవ
సుందర కవితాశిల్పము వెలసి విందులు సేయునుగా
ఇదియే స్థిరమని మురిసే మునుపే కలయై మారుసుమా ॥లోక॥
దిగులూ వగలూ తెలిసే వయసున కలుగును ఊహ లెవో, అవి
చెలగీ మదిలో ఆశలురేగా ఆపద మూగునుగా
వీల కలుగునో ఎరిగే మునుపే కాలము తీరునుగా ॥లోక॥

మా ధ వి :

పాట నెం. 3

ఉపకార చింతే నేరమా - కరుణ నిషేధమా
నీలాపనిందలే యీ లోక నైజమా - న్యాయమే కానగా జాలరా
కనేరా కామాంధులై - మనేరా ఉన్మాదులై
అనేరా యీ తీరునా యీ లోకులూ ॥కనేరా॥

కామెల కన్నులతో కనియేరా పరులా

పాలనుబోసిన చేతినే కరచేరా

నీడ నొసంగినవారికే కిడు చేసేరా

న్యాయమే కానగా జాలరా

॥కనేరా॥

నా మనసూ నడతా ఎరిగినవారే

అపవాదు వేసినా నమ్మేరా పెడవారూ నా మాటా

న్యాయమే కానగా జాలరా

॥కనేరా॥

మా ధ వి :

పాట నెం. 4

ఓ బాటసారి నను మరువకోయీ

మజిలీ ఎత్తైనా మనుమా సుఖాన

సమాజానికి దైవానికి

బలియైతి నేనూ వెలియైతినే

వగేగాని నీపై పగలేనిదానా

కడమాటకై నా నే నోచుకోనా

శృతిచేసినావూ యీ మూగవీణా

సుధామాధురీ చవిచూపినావూ

సదా మాసిపోనీ స్మృతే నాకు వీడి

మనో వీణ నీవు కొనిపోయెదోయీ

॥ఓ బాటసారి॥

॥ఓ బాటసారి॥

॥ఓ బాటసారి॥

న ర్త కి :

పాట నెం. 5

ఓ మహారాజా సొగసు నెలరాజా

మామనసేలె వగల వలరాజా,

ఓమహారాజా - -

కానరా ఈ చెలికానా-పలుకులకు వీణా నటనలకు జాణా

అరని వగ మటుమాయా, మనసు విరబూయా

మధువులెగబోయా నినూ దరిసే

॥ఓ మహారాజా॥

జీవితమూపై రోసీ - జనులుతలపోసే అమరనుఖరాసీ

రూపయి ఇటు వెలసేరా, ఎదుట నిలచేరా

వలచి విలిచేరా, దయాగనరా

॥ఓ మహారాజా॥

నర్తకి :

పాట నెం. 6

విరబూసిన వనిలో మరులూరించి వెన్నెలలో
 చిరునవ్వులతో పిలిచే సింగారి సన్నిధిలో
 మౌనములూ చాలురా, మదిని వగా మానరా
 మనసూదీరా, వలపులలో తేలరా
 వయసూ దానరా - ఇక

॥మౌనములు॥

తలపూ అందనీ తరుణిపై పోయెనో
 వలచే చెలీ నినూ దయాగొనా మానెనో
 తొలగని వేదనా నీకేలరా
 తలచుమానీ నన్నేలుకోరా

॥మౌనములు॥

మనసూ నిండినా మగువవలె లేనా
 రగిలే మనోవ్యధా మరల్పగా జాలనా
 కళలను నేరినా లేదానరా
 అలుకలు మానీ నన్నేల రారా

॥మౌనములు॥

శాంతి :

పాట నెం. 7

ఓ మాతా, జగన్మాతా - వాసనలేని పూవేనీ వొసగినా
 వరమనుకొంటినే - మసిజేయుట తగవా మంటలలోనా
 శరణము నీవే దేవీ - కరుణా నాపై జూపవే

॥శరణము॥

నిన్నే నమ్ముకొని బ్రతికెదనమ్మా
 పతినీ దూరము సేయకుమమ్మా
 పసుపు కుంకుమా నిలుపగదమ్మా
 రాజరాజేశ్వరీ !

మాపై జాలిని పూనగలేవా
 ఆపద తీరుప జాలవా
 విధికి జీవులు బానిసలేనా
 కథ వ్యధగా ముగిసేనా

॥శరణము॥

న టీ వ టు లు

భా ను మ తి - నా గే శ్వ ర రా వు

లింగమూర్తి, రమణమూర్తి, జానకి, సూర్యకాంతం,

రామన్న పంతులు, వంగర, బొడ్డపాటి, దొరస్వామి,

చాయాదేవి, మోహన, బేబీ శశికళ.

గెస్టు అర్థినులు : దేవిక, వి. ఆర్. పంతులు

నృత్యములు : యర్. విజయలక్ష్మి, లక్ష్మీరాజ్యం.

నేపథ్య గాయకులు : సుశీల, జిక్కి, జమునారాణి, పి.వి. శ్రీనివాస్

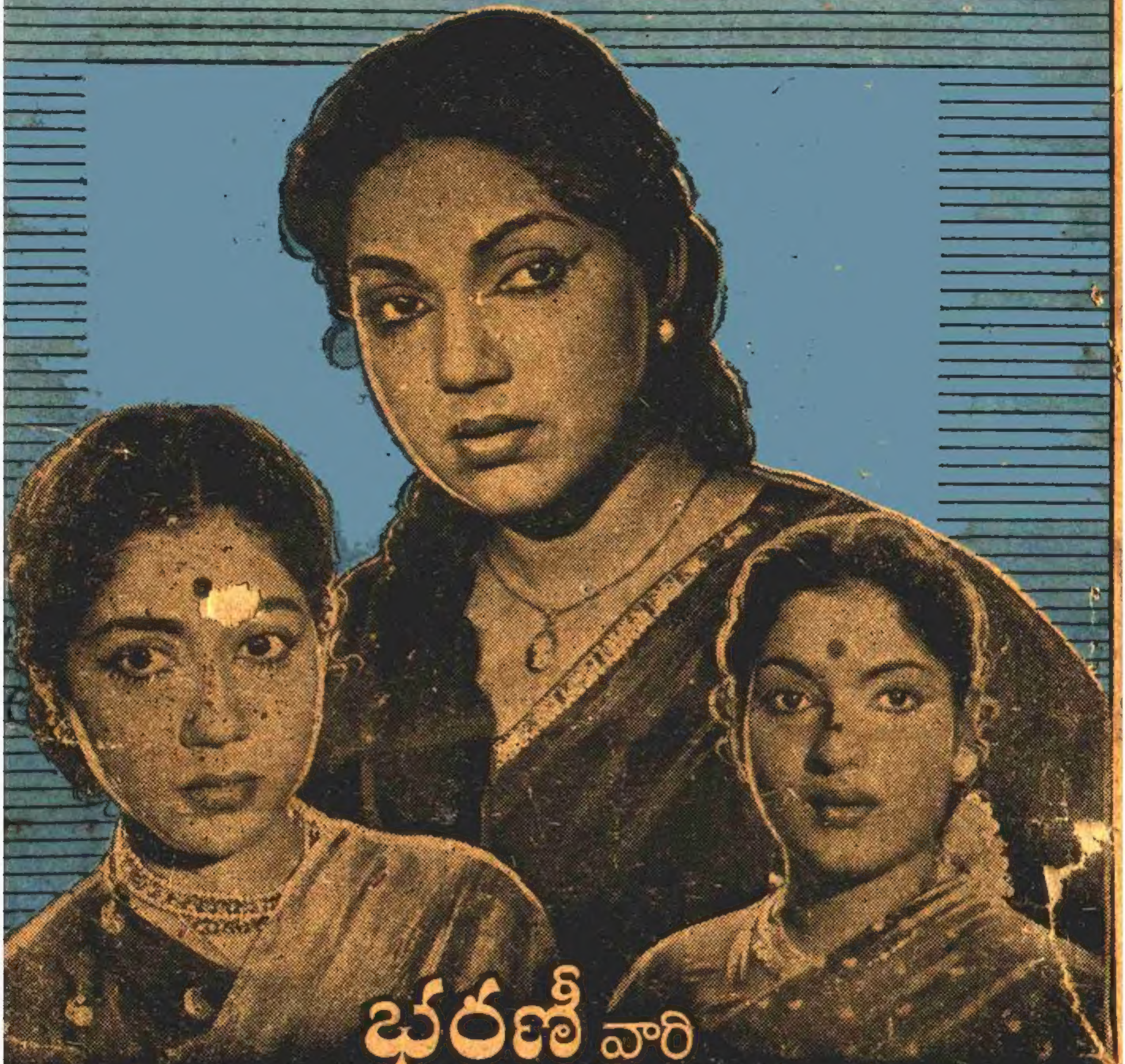
రికార్డులు : హెచ్. యం. వి. అండ్ కాలంబియా.

సాంకేతికవర్గం:

మూలకథ	:	శరశ్చంద్రుని 'బడదీదీ'
రచన	:	సముద్రాల వేంకటరాఘవాచార్య
సంగీతం	:	వేణు
చాయాగ్రహణం	:	వి. వెంకట్
శబ్దగ్రహణం	:	పి. వి. కోటేశ్వరరావు
కూర్పు	:	యం. సుందరం
కళ	:	ప్రసాదరావు
అలంకరణ	:	వెంకటేశ్వరరావు, కి॥ శే॥ కుమార్
నృత్యం	:	గోపాలకృష్ణన్
నిర్మాణ నిర్వహణ	:	సి. వెంకటరత్నం
ప్రాసెసింగ్	:	పి. వి. యం., విక్రమ్
స్టూడియో	:	భరణి

నిర్మాత, దర్శకుడు : రామకృష్ణ

— స వ యు గ

భరణీ వారి

బాతనారి

నిర్మాత : రామకృష్ణ

